

“Megaintervju” NO:3 Björn Apelqvist “The RC car pusher”

23. Oktober 2021

Hej Björn! Kul att du vill vara med!

Hej, vad kul att jag får vara med!

Vem är du och vad gillar du att göra på fritiden?

Jag är en gift trebarnspappa bosatt i Bålsta, med ett relativt brett motorintresse. Som egenföretagare blir det inte överdrivet mycket fritid, men å andra sidan får jag njuta av min hobby även under arbetstid. Är jag väl ledig och inte på upptåg med familjen, så har jag en del fullskalabilar och motorcyklar som jag fixar lite med.

Hur började ditt intresse för radiostyrda mackapärer?

Det började ganska tidigt med diverse sladdstyrda lik från leksaksaffären som jag slet loss kontrollen från och knåpade ihop med vad som fanns tillgängligt. Jag minns fortfarande farsans min när jag kom rejsandes över köksgolvet med en Scalextricbil ... När jag var åtta år fick jag min första ”riktiga” Rc-bil i Julklapp, en Marui Big Bear köpt på Söders Rc. Farsan och jag byggde den tillsammans över Julen, vilket tog sjuuukt lång tid (tyckte jag). Sen var jag fast!

Hur har ditt RC-utövande sett ut över tid?

Vi hade inga klubbar eller banor kring Värmdö där jag växte upp, så jag gjorde enklare slingor och körde mycket själv, ibland med kompisar från området men det blev mest lek och buskörning. Intresset har nog aldrig avtagit utom ett kort uppehåll i åldern nånstans 17-20 då körkort och brudar var rätt intressant. Sen kom Mini-Z och jag var med i matchen igen. Dock blev det ingen Mini-Z (då) utan jag och ett par kompisar skaffade varsin Touringbil från HPI i skala 1:18 och började köra på mitt jobb i Årsta. Det dröjde dock inte länge innan jag fick nys om en klubb i Skarpnäck. Vi vågade oss dit och började köra på inomhusbanan där minst en gång i veckan. En ny värld hade öppnat sig, fy satan vad kul att äntligen köra på en riktig bana! I Skarpnäck fick vi turas om med ”buggymupparna” och banan fick byggas för respektive gäng inför varje körtillfälle. Det gick väl an, men ”buggymupparna” kändes ändå rätt onödiga. Jag hade aldrig sett dom köra utan endast upplevt förödelsen efter deras framfart när vi skulle lägga ut touringbanan. Av någon anledning åkte jag vid ett tillfälle dit en lördag när det var Buggykörning. Min gamla Turbo Optima hade ju lärt mig vad Buggy var för nånting, men det här hade jag aldrig sett tidigare! Bilarna gick som missiler, smidiga och graciösa, svävades över hoppen. Helt förstummad och trollbunden stod jag och uppenbarades över hur jag levte i en lögn. JAG SKA BLI BUGGYNÖRD!!! Lagom i tiden släpptes Ass B4 och jag var igång. Efter det blev det även 1:8 Buggy och jag hade officiellt bytt ”sida”. Alla sidospår med båtar, Mini-Z, flygplan, motorcyklar och helikoptrar som tillkom parallellt, kan vi ta en annan gång ...

Vi kommer in lite på entreprenören i dig, har du varit egenföretagare länge?

Jag startade min firma 2007 men då med inriktning på Motorcyklar. På den tiden pysslade jag även med Roadracing och tyckte att det kunde vara praktiskt att driva ett relaterande företag. Jag var då samtidigt anställd på Roffes Modellflyg, med målsättning att driva butiken vidare med Roffes son Max. Det gick dessvärre inte enligt plan och jag hamnade i stället en tid på Bromma Hobby med ungefär samma målsättning. Inte heller det gick som planerat och jag tog beslutet att, ska jag driva en hobbybutik så får jag nog fasa den ordna det själv. Jag lade till några rader på min F-skattsedel och skaffade mig en anställning parallellt. Sen var det bara att börja jaga leverantörer till MIN hobbybutik. Jag har alltid haft en liten fascination av mindre bilar och i den vevan dök dom första bilderna upp på Carismas GT14B på ett engelskt forum. Jag listade ut att Ivan som skrev en del i trådarna, faktiskt var mannen bakom Carisma och ägaren av själva fabriken. Skrev till honom och frågade hur jag kunde få tag i bilarna här i Sverige. Många mejl och telefonsamtal senare, hade jag distributionen för Carisma i Sverige. Wow, vilken start! Tog kontakt med Filip (Fluppen) från halmstad som tidigare arrangerat 1:18 Indörss-cupen och började fila på en ny cup. SMC (Swedish Micro Challenge) var född. Kort efter åkte jag till Tyskland och spenderade några dagar på den årliga leksaksmässan i Nurnberg. Där fick jag nöjet att för första gången träffa Ivan. Jag hamnade även i ett möte med Scott Young, mannen bakom Sworkz. Då var dom relativt nystartade och hade ingen representant i Sverige. Jag hade nu mitt andra bilmärke under distribution och kände hur världen låg för mina fötter. Fick hjälp av en vän att snickra ihop en webshop som fick namnet Rc Online. Det var då jag blev varse att det riktiga jobbet skulle börja. Åtskilliga kvällar under veckor och månader gick åt till att knappa in alla prylar och reservdelar i shopen. Försäljningen började sakta komma i gång. Då mitt utbud var ganska begränsat till "mina" märken, blev det ingen jätteruljans. Med lönen säkrad från min anställning så var det ingen direkt stress, jag hade ju äntligen MIN BUTIK!

Du har ju drivit RC-online på webben ett bra tag men för några år sedan gick du mot trenden och startade en fysisk hobbybutik belägen i Barkarby, hur tänkte du där och hur tror du framtiden ser ut för din hobbybutik? (Personligen tycker jag det var riktigt tufft gjort)

Ja, som uppväxt med Stockholms hobbybutiker, har det varit en sorg att se butik efter butik stänga igen. Så mycket minnen och inspiration jag har fått från att som liten tagit bussen från Värmdö in till stan, bara för att gå och drömma och filosofera i butiker som Söders, Roffes och Wentzels, med fler. 2014 flyttade vi till Bålsta och började dagligen passera Barkarby ute på E18. Tankarna började trumma att här skulle det verkligen finnas en hobbybutik ... Det var dock ganska lätt att släppa den tanken när man lite snabbt räknade på vilken uppstartskostnad det skulle innebära. Jag bokade möten med min bank och sökte även stöd hos Almi, men det var ingen som trodde på vare sig mig eller min idé. Hösten 2018 fick jag ett samtal från Micke på Wentzels som meddelade att dom kommer stänga butiken efter Jul. Det hade gått tungt för dom sedan flytten från Gallerian och var nu inte hållbart längre. Jag som sålt till dom under flera år men framför allt växt upp med dom, kände med Mickes ord att det får inte ta slut här. Jag hörde mig själv säga, -jag köper er inredning ... Jag ska öppna en butik i Barkarby. För att göra en lång historia en aning kortare. Jag fick en bra deal på Wentzels diskar och hyllor mm. Pratade ihop mig med Henrik på Minicars om ett upplägg att fylla butiken om/när detta gick i lås. Nu var det "bara" lokalen kvar. Jag hade redan hittat en lokal som var perfekt. Lyckades förmedla min vision för förvaltaren, om vilken glädjespridande färgklick en hobbybutik skulle erbjuda framför ett grått mäklarkontor eller ytterligare en tråkig redovisningsbyrå. Det var bara den där lilla detaljen att jag saknade dom 250'000 det skulle kosta att komma in i lokalen. -Det är lugnt grabben, vi fixar det ...

-Va?!

-Skitkul med en hobbybutik, kan du langa in två förskottshyror så kör vi.

-Eh, skiter björnen i skogen?

När jag var barn så gjorde ju alla hobbyaffärer ett stort intryck på mig. Har just "känslan" varit något du vill förmedla till dagens barn/vuxna i din butik?

Absolut! Precis som jag växt upp med mina favoritbutiker, vill jag att våra besökare ska känna den värme och genuina nördighet som få andra butiker kan erbjuda. Butikshandel handlar idag nästan bara om psykologi och väl utstuderad exponering. Hos oss vill vi att du ska kunna släppa garden och stänga ut omvärlden för en stund. Vårt upplägg maximerar förmodligen inte vår försäljning, men känslan är viktigare, inte minst för oss som är där sex dagar i veckan.

Du som säljer radiostyrt, hur mår hobbyn i dagsläget? Och vad finns det för trender nu och vad tror du blir stort i framtiden?

Jag vill nog påstå att hobbyn mår ganska bra. Vi träffar många nybörjare och oinvigda som besöker oss för att komma i gång eller lära sig mer. Det finns såklart mycket att jobba på om vi tittar på t.ex. rejsing-scenen, men det är en lång och snårig diskussion. Vi fokuserar mycket på att bjuda in nya i hobbyn och uppmuntrar till enklare "skojrejsing", vilket jag tror vi kommer att se mer och mer av framöver.

Du är ju en Kyoshokille från början om jag förstått det hela rätt, varför blev det så?

Som sagt, min första bil var en Marui. Om den gick sönder så blev den stående en bra stund. Min andra bil var en Turbo Optima från Kyosho. Gick den sönder så var det löst så fort man hade möjlighet att åka in till stan och köpa reservdelar. De flesta av kompisarnas bilar var Kyosho och det var även Kyosho-katalogen man låg och drömde sig bort i som liten. Det var liksom dom "riktiga" bilarna i min värld under 80- och stor del av 90-talet.

Har du någon samling själv? Samlar du något på nya byggsatser?

Jo, det finns väl några gamla rariteter om man letar lite. Har sprungit på några godingar under åren, som inte gått att låta bli. Det är inte så att det finns någon riktig plan, utan det mesta förtjänar att räddas och sen får man se vad som får plats i hyllorna. För den som är nyfiken, finns lite rörliga bilder här: <https://youtu.be/anSZp7805Qo>

På tal om gamla grejer, visst finns det en del kunder i din butik som bytt in lite gammalt "skrot"?

Ja, det händer faktiskt. Ibland dumpas det även av någon flyttkartong efter diverse förrådsrensningar. Sjukt kul och ofta lite som att öppna en tidskapsel, med allt som hamnade i samma låda när det packades ner.

Du har ju kört Nordic Vintage Challenge, sist var det med Losibilar. Hur tänker du kring vintageracing i Sverige? Vad är ditt roligaste minne från NVC?

Oj, roligaste minne blir svårt. Jag tycker hela konceptet är supernajs! Kul folk, roliga bilar och byggen, avspänd rejsing och över lag härlig atmosfär. Lite den nivån på rejsing som jag vill ha möjlighet att bjuda in nybörjare och glada amatörer till.

Ett minne som sticker ut lite, är tävlingen vi körde i Smedjebacken.

Jag hade snidat ihop min Ultima Mid (Optima Mid bakvagn) och satt vid mitt bord och filosoferade. Då kommer Johan Bornetjärn (som jag då inte hade lärt känna än) fram och frågar om jag har något huvuddrev till Mid över. Han tittar ner på min bänk och fryser till, vänder på klacken och går och hämtar sin bil. Det visade sig att vi helt ovetandes om varandras byggen, satt ihop två näst intill identiska bastarder. Trots att det var två handfilade chassin så stämde hjulbasen så när som på någon millimeter.

Att du har mycket att göra har nog många förstått, brukar inte du skruva ihop dina bilar dagen före rejs?

Det kan nog vara en kombination av mycket att göra men framför allt min oklanderliga optimism. Hur svårt kan det vara, allt är ju klart i huvudet redan. Sen att det handlar om att sätta Dremeln i ett blankt chassi-ämne eller försöka mjuka upp en bil som inte sett dagens ljus på 20-30 år. Det är ju bara ...

Vad önskar du dig mest inom ditt yrke just nu?

En vecka semester vore trevligt.

Jag önskar dig all lycka till i framtiden. Jag är helt säker på att det kommer gå lysande!

/Tomas Karlsson

Bild 1: Tomas och Björn har precis vunnit långloppet i PF Smedjebacken.

Bild 2: Björns samling som hittills har kommit upp på väggen.

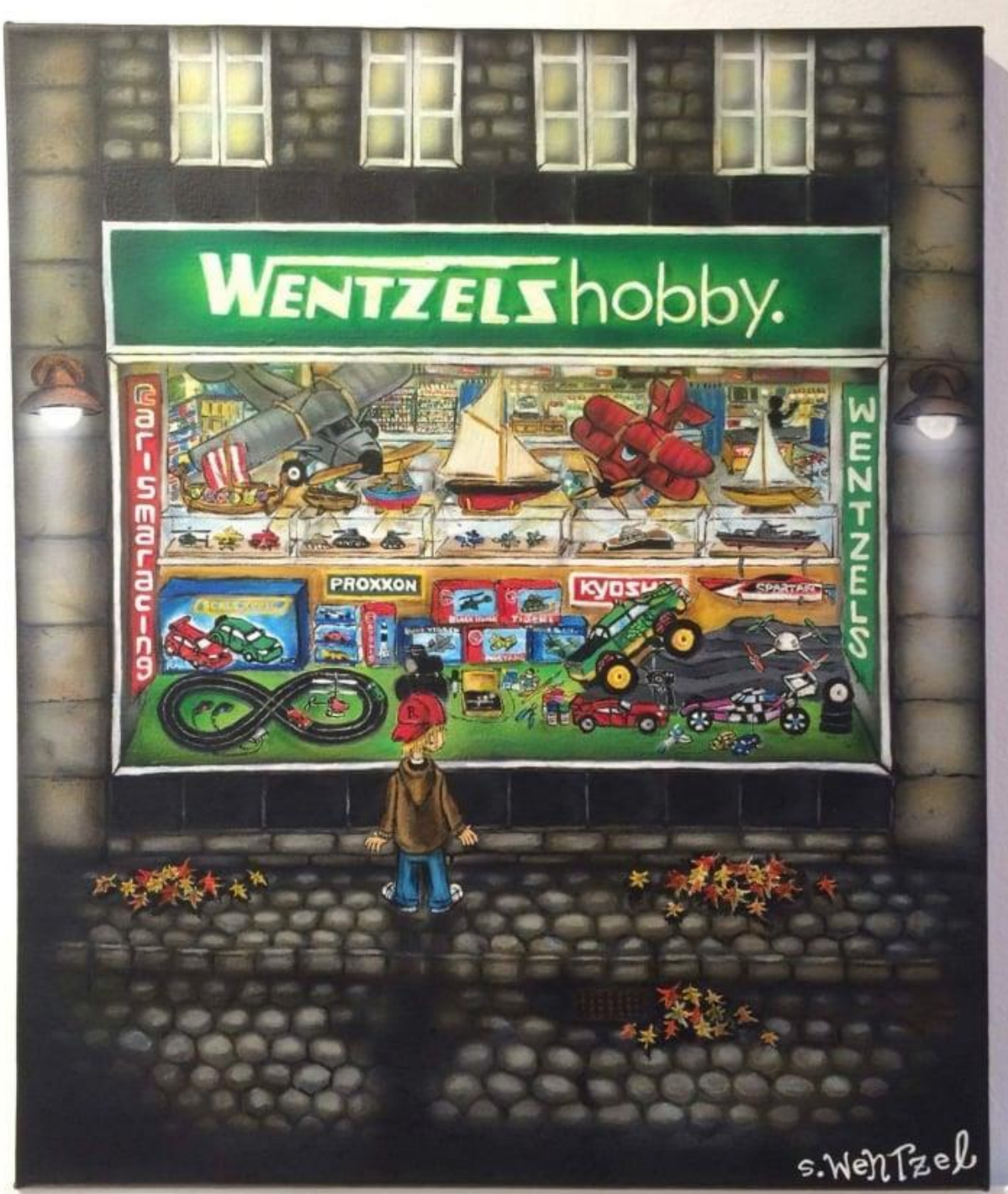

Bild 3: Björn gestaltad som en liten grabb. målad av Stefan Wentzels.